

Ad § 18.03. Kriminalforsorgen.

Spørgsmål 7:

»Der ønskes en redegørelse for udviklingen i ventetiden for indsættelse til afsoning fordelt på forbrydelseskategorier.«

Svar:

Justitsministeriet følger løbende udviklingen i den periode, der går fra domfældelse til indsættelse til afsoning, men foretager ikke nogen registrering fordelt på de enkelte forbrydelseskategorier.

Justitsministeriet kan dog oplyse, at den gennemsnitlige ventetid for indsættelse til afsoning af en fængselsstraf nu udgør ca. 4 1/2 måned mod ca. 20 måneder i 1983. For så vidt angår fængselsdømte er ventesituationen således blevet afgørende forbedret, men kan fortsat ikke anses for normaliseret. Ved denne vurdering er det lagt til grund, at der normalt vil gå en vis kortere tid fra dom til afsoning på ca. 3 måneder. Dette skyldes administrative hensyn og et ønske om at give de domfældte mulighed for at tilrettelægge deres familiemæssige, økonomiske og erhvervmæssige forhold inden afsoningen. Såfremt den domfældte selv ønsker en tidligere indkaldelse, vil dette i almindelighed kunne imødekommes.

For så vidt angår hæftedømte foretages der ikke opgørelse af den gennemsnitlige ventetid. Justitsministeriet kan dog oplyse, at den normale periode fra domfældelse til indsættelse til afsoning af en hæftestraf for tiden udgør indtil 3 måneder mod ventetider i 1982 på almindeligvis mellem 1 og 2 år og ikke sjældent på op til 2-2 1/2 år. Dette er udtryk for, ventersituationen for så vidt angår hæftedømte må anses for normaliseret.

Justitsministeriet kan i øvrigt tilføje, at bl.a. personer dømt for vold eller anden personfarlig kriminalitet indkaldes forlods blandt domfældte på fri fod.

Ad § 18.02. Politivæsenet m.v.

Spørgsmål 8:

»Hvilke bemærkninger har ministeren til vedlagte artikel fra Dansk Politi af 15. september 1986 om politiets køretøjer?«

Svar:

Rigspolitichefen har overfor justitsministeriet oplyst, at der ved indkøb af biler tages hensyn til bilernes generelle anvendelighed til politiformål. Endvidere indgår bilernes sikkerhedsmæssige niveau i vurderingen, ligesom indkøbsprisen og driftsomkostningerne i øvrigt indgår som væsentlige faktorer i den endelige stillingtagen til valg af biltyper.

Rigspolitichefen indkøber biler til samtlige politikredse. Dette sker på grundlag af indstilling fra et udvalg, som består af repræsentanter for politiets ledelse i øvrigt og for politiets personaleorganisationer.

For tiden indkøbes 3 grundtyper af biler til politiet, idet der dog til specielle formål anskaffes særlige automobiler:

1. Mindre sagsbehandlerbiler, typisk med et motorvolumen på 1.300 cm³.
2. Egentlige patruljebiler, typisk med et motorvolumen på 2.000-2.300 cm³.
3. Særlige biler til rigspolitichefens færdselspoliti, typisk med et motorvolumen på 2.500-2.800 cm³.

Det er rigspolitichefens vurdering, at politiet med den valgte indkøbspolitik har sikret en hensigtsmæssig og funktionsduelig motorpark til brug på politiets forskellige arbejdsområder. Denne vurdering, der deles af den daglige leder af rigspolitichefens færdselsafdeling, kan også justitsministeriet tilslutte sig.